

عنوان مقاله:

دیدگاه تعدادی از زنان در مورد سن مناسب مادر در زمان تولد اولین فرزند در تهران

محل انتشار:

مطالعات زن و خانواده، دوره 2، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حجیه بی بی رازقی نصرآباد
محمد جلال عباسی شوازی
فاطمه ترابی

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر زنان در ایران، اولین فرزند خود را با تاخیر به دنیا می آورند. با افزایش فاصله ازدواج تا تولد اولین فرزند، مرحله نوینی از زندگی بدون فرزند، در مسیر زندگی افراد ایجاد شده است. برخی از تحقیقات جمعیتی اخیر در ایران نشان دادند که زنان اولین فرزند خود را به طور متوسط در فاصله نزدیک به چهار سال از ازدواج به دنیا می آورند و تمایلی برای تاخیر طولانی ندارند. هدف اساسی مقاله حاضر شناخت نگرش زنان در مورد سن مناسب مادر در تولد اولین فرزند است. هدف دیگر این مقاله شناسایی سازوکارهایی است که مانع تاخیر بیشتر در تولد اولین فرزند می شود. داده های مورد نیاز برای این مطالعه با رویکردی کیفی و به کارگیری مصاحبه عمیق با 30 زن ازدواج کرده 49-20 ساله طی سال های 1389-1390 جمع آوری گردید. نتایج مطالعه نشان داد که سن مناسب برای فرزند آوری در نمونه مورد مطالعه اواسط دهه 20 سالگی و به ویژه 24 سالگی است و بسیاری از پاسخگویان، فرزند آوری در سنین بالا (بالای 30 سال) را به عنوان یک رفتار غیر هنجاری تلقی می کردند. زنان تمایلی به تاخیر تولد اولین فرزند به سنین بالای 30 سال را ندارند. یافته ها نشان داد دلایل زنان برای عدم تاخیر بیشتر دو بعد عاطفی و اجتماعی دارد. بعد عاطفی آن به نیاز عاطفی به مادر شدن و عشق به فرزند مربوط می شود و بعد اجتماعی تحت تاثیر سازوکارهای کنترل اجتماعی نظیر ترس از نابارور شدن و انگ نابارور بودن و ترس از عدم پذیرش و تایید توسط دیگران، کاهش تعاملات با خانواده است که به طور غیرمستقیم مانع از تاخیر بیشتر می شود.

کلمات کلیدی:

دیدگاه زنان، سن مادر، زمان تولد، اولین فرزند، تاخیر، مادری، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894504>

